

INTRODUCZIUN

DAD URSICIN G. G. DERUNGS-BARTOLOMEI

La semeglia dil «bien pastur» s'auda denter las pli enconuschartas, e perquei empau isadas giu. Il maletg dil pastur cun nuorsas era fetg presents ella Palestina ed è ils Profets digl Emprem Testament han duvrau quel, aschia Ezechiel el cap. 34 (ella Bibla romontscha ecumena, Ils Profets, p. 473). Cheu di Jesus da sesez: «Jeu sun il bien pastur», e lez ha quitau de sia muntanera, enconuscha ella, defend a ella e dat schizun la veta per ella, sch'ella vegn smanatschada. – Entuorn quei coc ha la cuminanza (ed igl autur digl evangeli) sviluppau differentas variaziuns. Ina de quellas sereferecha sin la situaziun dellas cuminanzas ch'han buc adina «buns pasturs», mobein vischanders, de quels che «pasculeschan sesezs» (Ezechiel 34,2), pasturs de paragrafs, ch'emblidan la glieud. In'autra variaziun della semeglia va entuorn il plaid «enconuscher». Quel indichescha ina relaziun fetg stretga de carezia e persunas, e cloma en memoria che mo «esser en relaziun» ei veta. «Sco jeu enconuschel il Bab ed il Bab enconuscha mei», la pli aultta relaziun, ch'ei denton buca exclusiva, mobein in model de participaziun digl «enconuscher» denter Jesus ed ils ses. E lu il grond sgol de speranza: ch'ei davanti «ina muntanera ed in pastur». Ed il pli davos vegn aunc il referiment a Pastgas: «Jeu dun la veta, e vegn a prender ella puspei». Jesus sco bien pastur rimna facticamein suenter Pastgas ils spatitschai e desorientai per dar ad els la veta.

EVANGELI

Gn 10,11–18

¹¹Jeu sun il bien pastur. Il bien pastur dat la veta per las nuorsas. ¹²Il vischander denton ch'ei buca pastur e possessur dallas nuorsas banduna la muntanera e fui, cura ch'el vesa il luv a vegnend, ed il luv scarpa e spatetscha las nuorsas. ¹³El fui, perquei ch'el ei vischander ed ha buc interess dallas nuorsas. ¹⁴Jeu sun il bien pastur; jeu enconuschel mias nuorsas, e mias nuorsas enconuschan mei, ¹⁵sco il Bab enconuscha mei e jeu enconuschel il Bab. E jeu dun la veta per las nuorsas. ¹⁶Jeu hai aunc autres nuorsas ch'ein buca da quest claus; era per quellas stois jeu esser menader, ed ellus vegnan a tedlar mia vusch; lu vegn ei ad esser ina muntanera ed in pastur. ¹⁷Il bab careza mei, perquei che jeu dun la veta, mo tuornel a retscheiver ella. ¹⁸Negin pren ella da mei, mobein da libra voluntad dun jeu ella. Jeu hai pussonza da dar ella, e jeu hai pussonza da turnar a prender ella. Quei ei il camond che jeu hai retschiert da miu Bab.